

197. Iṣẹẹ *Hájjì* síṣe wà nínú un àwọn oṣù tí a tí mò; nítorí nàà ẹni kẹni tí ó bá pinnu láti ẹ iṣẹẹ *Hájjì* nínú un wọn kò gbòdò sí ibálòpò pèlúu obinrin, kò gbòdò hu ìwàkiwà, kò gbòdò sí iyàn jíjà ní *Hájjì*. Ohun kóhun tí ẹ bá sì ẹ ní rere Allaahu mò ó. Kí ẹ sì pèsè dání (fún irin àti iṣẹẹ *Hájjì*). Sùgbón èyí tí ó dára jù nínú un ipèsè ni ipayàa (Allaahu); kí ẹ sì páyàa Mi èyín onílàakàyè.

198. Kí ẹ ẹṣe fún yín tí ẹ bá wá olá láti òdò Olúwaa yín, nítorí nàà tí ẹ bá ń bò láti Àràfá kí ẹ ẹ irántíi Allaahu ní ibi Ààyè Abiyi nàà (Musdalifa), kí ẹ sì ẹ irántí Rẹ gégé bí Ó ti tò yín sònà bí ó tilẹ jé pé tẹlẹtẹlẹ èyín tí wà làrà àwọn tí wọn sònù.

199. Lẹyìn nàà ẹ dà gòròrò lọ sí ibi tí àwọn èniyàn ń dà gòròrò lọ, kí ẹ sì wá àforijì Allaahu, dájúdájú Allaahu ni Aláforijì jùlọ, Aláánú jùlọ.

200. Nígba tí ẹ bá parí ijọsin tán, ẹ rántíi Allaahu gégé bí ẹ tí ń rántí àwọn bàbáa yín tàbí irántí tí ó le jù bẹẹ lọ. Ó sì wà nínú un àwọn èniyàn tí ó máa ń wí pé: Olúwaa wa, fún wa ní oore ayé yìi (nikan); (irú àwọn èniyàn bẹẹ) kò ní sí ipín (rere kan) fún un (wọn) ni ọrun.

201. Ó sì tún wà nínú un wọn tí wọn máa ń wí pé: Olúwaa wa, fún wa ní oore ayé yìi àti oore ní ọrun, kí O sọ wa níbi iyà iná.

202. Àwọn wònyẹn yóò ní ipín nínú un iṣe tí wọn ẹ. Allaahu sì yára nínú un iṣirò síṣe.

203. Ẹ sì ẹ irántí Allaahu nínú un àwọn ojọ tí wọn ní ònkà; sùgbón ẹni tí ó bá kánjù lọ ní ojọ méjì, kò sí ẹṣe fún un; ẹni tí ó bá lóra, kò sí ẹṣe fún un; èyí wà fún ẹni tí ó ń páyàa (Allaahu), kí ẹ sì páyàa Allaahu, kí ẹ sì mò pé dájúdájú lódò Rẹ ni wọn yóò ko yín jọ sí.

الْحَجَّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتٍ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۖ وَتَرَوْدُوا فَارِبَ خَيْرِ الْأَزَادِ اتَّقَوْى ۚ وَاتَّقُونِ يَأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِّنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٩﴾ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۖ فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾